

Anonymizovaná verze

Překlad

C-20/21 – 1

Věc C-20/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

13. ledna 2021

Předkládající soud:

Landgericht Frankfurt am Main (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

26. listopadu 2020

Žalobci:

JW

HD

XS

Žalovaná:

LOT Polish Airlines

Landgericht Frankfurt am Main
Mohanem, Německo)

(zemský soud ve Frankfurtu nad

[omissis]

26.

listopadu

2020

[omissis]

[omissis]

Usnesení

Ve věci [omissis]

1. JW, [omissis]

2. HD, [omissis]

3. XS, zastoupeného JW a HD, Berlín,

žalobců a navrhovatelů v odvolacím řízení,

[omissis]

proti

LOT Polish Airlines [omissis],

žalované a odpůrkyni v odvolacím řízení

[omissis]

[omissis]

24. občanskoprávní senát Landgericht Frankfurt am Main (zemský soud ve Frankfurtu nad Mohanem, Německo) [omissis] dne 26. listopadu 2020 rozhodl takto:

I. Soudnímu dvoru Evropské unie se podle článku 267 SFEU předkládá následující otázka týkající se výkladu unijního práva:

Musí být čl. 7 bod 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vykládán v tom smyslu, že v případě letu s potvrzenou jedinou rezervací pro celou trasu letu, který je rozdělen do dvou či více úseků, může být místem plnění ve smyslu tohoto ustanovení také místo příletu u prvního úseku letu, pokud je přeprava na těchto úsecích zajišťována dvěma různými leteckými dopravci a pokud žaloba na náhradu na základě nařízení (ES) č. 261/2004 byla podána z důvodu zpoždění letu na prvním úseku a směřuje proti leteckému dopravci zajišťujícímu první úsek letu?

II. Odvolací řízení se přerušuje.

Odůvodnění

Žalobci se domáhají náhrady podle nařízení (ES) č. 261/2004 v případě zpoždění letu.

Žalobci měli na 27. duben 2019 potvrzenou jedinou rezervaci na let z Varšavy do Frankfurtu nad Mohanem provozovaný žalovanou (číslo letu LO 379) s přímým navazujícím letem se společností Lufthansa AG z Frankfurtu do Male/Malediv (číslo letu LH 704). Let LO 379 měl odletět v 17:05 hodin místního času a přistát ve Frankfurtu v 19:00 hodin místního času. Odlet však byl zpožděn, takže s letem LO 379 přistáli žalobci ve Frankfurtu až ve 20:07 místního času a zmeškali tak

navazující let do Male, který odlétal ve 20:05 hodin místního času. Svého cílového místa určení dosáhli žalobci se zpožděním delším než 4 hodiny. Vzdálenost mezi Male a Varšavou činí více než 3500 kilometrů.

Žalobci se v prvním stupni domáhali náhrady ve výši 600 eur, jakož i zproštění úhrady nákladů na právní zastoupení před zahájením soudního řízení. Žalovaná zpochybnila místní a mezinárodní příslušnost Amtsgericht Frankfurt (okresní soud ve Frankfurtu nad Mohanem, Německo).

Rozsudkem ze dne 29. dubna 2020 Amtsgericht Frankfurt (okresní soud ve Frankfurtu nad Mohanem) žalobu odmítl jako nepřipustnou. Jako důvod uvedl, že není příslušný, jelikož se místo odletu ani místo příletu nenacházejí v obvodu soudu ve Frankfurtu nad Mohanem. Taková soudní příslušnost nevyplývá ani z nařízení č. 1215/2012. V případě letecké přepravy cestujících musí být za místa hlavního poskytnutí služeb považováno jak místo odletu stanovené ve smlouvě, tak místo příletu stanovené ve smlouvě. Místo odletu ani místo příletu se však nenachází v soudním okrese Frankfurt nad Mohanem.

Ve svém odvolání žalobci nadále tvrdí, že žaloba je přípustná. Místní příslušnost Amtsgericht Frankfurt (okresní soud ve Frankfurtu nad Mohanem) vyplývá podle jejich názoru z čl. 7 bodu 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1215/2012. Skutečnost, že v projednávané věci jsou místem plnění Varšava a Male, nevylučuje existenci dalších míst plnění.

Úspěch odvolání závisí v rozhodující míře na tom, zda v případě letu, pro který byla provedena potvrzená jediná rezervace pro celou trasu a který je rozdělen do dvou či více úseků, je místem plnění ve smyslu čl. 7 bodu 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1215/2012 také místo příletu u prvního úseku letu, pokud je přeprava na těchto úsecích zajišťována dvěma různými leteckými dopravci a žaloba na náhradu založená na nařízení (ES) č. 261/2004 byla podána z důvodu zpoždění na prvním úseku letu a směřuje proti provozujícímu leteckému dopravci na tomto prvním úseku.

Soudní dvůr o této otázce dosud nerozhodl.

V rozsudku ze dne 9. července 2009 (C-204/08) již sice rozhodl, že jedinými místy, která mají přímou vazbu k uvedeným službám poskytovaným v rámci plnění závazků souvisejících s předmětem smlouvy, jsou místa odletu a příletu letadla, přičemž pojmy „místo odletu“ a „místo příletu“ musejí být chápány jakožto místa sjednaná v příslušné smlouvě o přepravě uzavřené s jedinou leteckou společností, která je skutečným dopravcem. Tento případ však není srovnatelný s projednávanou věcí. V projednávané věci se na rozdíl od situace, o které rozhodoval Soudní dvůr, nejedná o přímý let, ale o jedinou rezervaci letu sestávajícího ze dvou dílčích úseků, přičemž žalovaná uskutečnila pouze první dílčí úsek.

Dále v rozsudku ze dne 7. března 2018 (věc C-274/16, C-447/16, C-448/16) Soudní dvůr rozhodl, že v případě letu s přestupem musí být za místo plnění ve

smyslu čl. 7 bodu 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1215/2012 považováno také místo příletu druhého úseku letu, pokud přepravu na jednotlivých úsecích letu uskutečňují různí letečtí dopravci a pokud se žaloba na náhradu škody zakládá na narušení přepravy, ke kterému došlo na prvním úseku letu, který uskutečnil letecký dopravce, který není smluvní protistranou dotčených cestujících. Místo příletu druhého úseku je totiž jedním z míst hlavního poskytování služeb, které jsou předmětem smlouvy o letecké přepravě, a toto místo má dostatečně úzkou spojitost se skutkovými okolnostmi sporu. Otázka, kterou je nutno rozhodnout v projednávaném právním sporu, zda takovou dostatečně úzkou vazbu vykazuje rovněž místo příletu u prvního dílčího úseku, však nebyla Soudním dvorem zodpovězena. Proti takovému závěru by mohla hovořit okolnost, že v projednávané věci šlo stranám sporu hlavně o přepravu do cílového místa určení, takže přestup byl pouze prostředkem k plnění a přestupní místo ve Frankfurtu je tedy v konečném důsledku pouze na volném uvážení. Takový závěr však není z pohledu senátu nevyvratitelný. Za těchto podmínek nelze vyloučit, že další místo plnění existuje také na místě příletu prvního úseku, tedy ve Frankfurtu.

Ani usnesení Soudního dvora ze dne 13. února 2020 (věc C-606/19) nepodává na tuto otázku odpověď. V tomto rozhodnutí totiž Soudní dvůr rozhodl, že v případě letu, který se vyznačuje jedinou potvrzenou rezervací pro celou trasu letu a je rozdělen do několika úseků, může být místem plnění místo odletu prvního úseku letu, pokud je přeprava na těchto úsecích zajišťována dvěma leteckými dopravci a pokud žaloba na náhradu škody, která byla podána na základě nařízení (ES) č. 261/2004, má základ ve zrušení posledního úseku letu a směřuje proti leteckému dopravci zajišťujícímu tento poslední úsek. Z uvedeného usnesení naopak výslovně nevyplývá, zda to platí i pro místo příletu prvního úseku letu.

[omissis]